CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
MACIEJ SZPUNAR
prezentate la 8 decembrie 2016[1]

Cauza C-421/15 P

Yoshida Metal Industry Co. Ltd
împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

„Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motiv de refuz sau de anulare a înregistrării — Semne constituite exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) — Examinarea motivului de refuz sau de anulare pentru un ansamblu de produse sau de servicii — Articolul 52 alineatul (3) — Motivarea deciziei unei camere de recurs a EUIPO — Motivare globală pentru toate produsele sau serviciile în cauză — Motiv nou în stadiul recursului — Inadmisibilitate”

Introducere

1. Prin prezentul recurs, Yoshida Metal Industry Co. Ltd (denumită în continuare „Yoshida”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 21 mai 2015, Yoshida Metal Industry/EUIPO[2] prin care acesta a respins acțiunile sale având ca obiect anularea Deciziilor Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) privind procedurile de declarare a nulității, între Pi-Design AG, Bodum France și Bodum Logistics A/S (denumite în continuare, împreună, „Pi-Design și alții”), pe de o parte, și Yoshida[3], pe de altă parte.

2. Hotărârea atacată, pronunțată în urma unei trimiteri spre rejudecare după anulare[4], confirmă nulitatea celor două mărci figurative înregistrate de Yoshida.

3. Noul recurs formulat de Yoshida ridică, pe lângă întrebarea dacă Tribunalul s-a conformat hotărârii pronunțate în primul recurs, un aspect suplimentar referitor la existența cauzei de nulitate invocate pentru ansamblul produselor respective, precum și la suficiența motivării deciziilor în litigiu și a hotărârii atacate cu privire la acest aspect[5].

1 — Limba originală: franceza.

2 — T-331/10 RENV și T-416/10 RENV, nepublicată, EU:T:2015:302, denumite în continuare „hotărârea atacată”.

3 — Deciziile Camerei întâi de recurs a EUIPO din 20 mai 2010 (cauzele R 1235/2008-1 și R 1237/2008-1, denumite în continuare „deciziile în litigiu”).

4 — Hotărârea din 6 martie 2014, Pi-Design și alții/Yoshida Metal Industry (C-337/12 P până la C-340/12 P, nepublicată, EU:C:2014:129).

5 — Observăm că o problematică similară este ridicată în cadrul altui recurs pendinte în fața Curții (a se vedea cauza OAPI/Unibail Management, C-513/14P, în prezent pendinte în fața Curții).

Cadrul juridic

4. În temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009[6], se respinge înregistrarea semnelor constituite exclusiv „din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic”.

5. Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din acest regulament prevede că nulitatea mărcii Uniunii Europene se declară, la cerere, atunci când marca comunitară a fost înregistrată contrar dispozițiilor articolului 7.

6. Articolul 52 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 prevede:

„În cazul în care cauza de nulitate nu există decât pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care marca Uniunii Europene a fost înregistrată, nulitatea mărcii nu poate fi declarată decât pentru produsele sau serviciile respective.”

Istoricul litigiului

7. Situația de fapt din litigiu, astfel cum rezultă de la punctele 1-15 din hotărârea atacată, poate fi rezumată după cum urmează.

8. La 3 și la 5 noiembrie 1999, Yoshida a solicitat EUIPO înregistrarea a două mărci constituite din semnele figurative reproduse în continuare:





9. Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 8 și 21 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri:

— clasa 8: „Tacâmuri, foarfeci, cuțite, furculițe, linguri, pietre de ascuțit, suporturi pentru pietre de ascuțit, oțeluri de ascuțit, pensete pentru oase de pește”;

— clasa 21: „Ustensile și recipiente de menaj sau de bucătărie (care nu sunt nici din metale prețioase și nici placate cu acestea), mixere, spatule pentru bucătărie, blocuri pentru cuțite, cupe pentru tarte, cupe pentru prăjituri”.

10. Mărcile în cauză au fost înregistrate la 25 septembrie 2002 și la 16 aprilie 2003.

11. La 10 iulie 2007, Pi-Design și alții au depus o cerere de declarare a nulității mărcilor în cauză întemeiată pe motivul vizat la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94.

12. Prin deciziile din 15 și din 21 iulie 2008, divizia de anulare a EUIPO a respins aceste cereri.

6 — Regulamentul din 26 februarie 2009 al Consiliului privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1). Observăm că, în speță, dispozițiile materiale aplicabile sunt cele ale Regulamentului nr. 207/2009, cadrul juridic al cauzei fiind stabilit la data adoptării deciziei de către una dintre camerele de recurs ale EUIPO. În orice caz, atât articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cât și articolul 51 alineatul (3) din același regulament [care corespunde articolului 52 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009] sunt redactate în termeni în mod esențial analogi.

13. Prin deciziile în litigiu, pronunțate cu privire la acțiunea introdusă de Pi-Design și alții, Camera întâi de recurs a EUIPO a anulat deciziile diviziei de anulare și a declarat nulitatea mărcilor în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009.

Procedura în fața Tribunalului și a Curții, precum și hotărârea atacată

14. Prin cererile introductive depuse la grefa Tribunalului la 12 august și la 15 septembrie 2010, Yoshida a introdus acțiuni în anulare împotriva deciziilor în litigiu, invocând un motiv unic întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009.

15. Prin două hotărâri pronunțate la 8 mai 2012, Yoshida Metal Industry/OAPI – Pi-Design și alții (Reprezentarea unei suprafețe triunghiulare cu puncte negre)[7], și Yoshida Metal Industry/OAPI – Pi-Design și alții (Reprezentarea unei suprafețe cu puncte negre)[8], Tribunalul a admis acest motiv, precum și aceste acțiuni.

16. Prin Hotărârea din 6 martie 2014[9] pronunțată în recursul formulat de Pi-Design și alții, Curtea a anulat aceste hotărâri pentru motivul încălcării aceluiași articol 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) și a trimis Tribunalului cauzele spre rejudecare.

17. Prin hotărârea atacată, Tribunalul, pronunțându-se după trimiterea spre rejudecare, a respins motivul unic, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009, precum și acțiunile în totalitatea lor, și a obligat Yoshida la plata cheltuielilor de judecată aferente judecății în fața celor două instanțe.

Concluziile părților

18. Prin recursul său, Yoshida solicită anularea hotărârii atacate și a deciziilor în litigiu:

— cu titlu principal, în totalitate, sau

— cu titlu subsidiar, în măsura în care declară nulitatea mărcilor sale pentru „pietre de ascuțit și suporturi pentru pietre de ascuțit” (clasa 8) și „ustensile și recipiente de menaj sau de bucătărie (care nu sunt nici din metale prețioase și nici placate cu acestea) și blocuri pentru cuțite” (clasa 21),

precum și obligarea EUIPO și a Pi-Design și alții la plata cheltuielilor de judecată.

19. EUIPO și Pi-Design și alții solicită respingerea recursului și obligarea Yoshida la plata cheltuielilor de judecată.

Analiză

20. În susținerea recursului, recurenta invocă două motive întemeiate, primul, pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009, iar cel de al doilea, pe o încălcare a articolului 52 alineatul (3) din acest regulament.

21. În conformitate cu dorința Curții, ne vom limita analiza la cel de al doilea motiv de recurs.

7 — T-331/10, nepublicată (EU:T:2012:220).

8 — T-416/10, nepublicată (EU:T:2012:222).

9 — Hotărârea din 6 martie 2014, Pi-Design și alții/Yoshida Metal Industry (C-337/12 P-C-340/12 P, nepublicată, EU:C:2014:129).

Cu privire la cel de al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 52 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009

22. Prezentul motiv este invocat în susținerea capetelor de cerere subsidiare ale Yoshida, prin care se solicită anularea hotărârii atacate și a deciziilor în litigiu în măsura în care acestea declară nulitatea mărcilor sale pentru unele dintre produsele în cauză, și anume „pietre de ascuțit și suporturi pentru pietre de ascuțit", „ustensile și recipiente de menaj sau de bucătărie […] și blocuri pentru cuțite". Motivul menționat cuprinde două aspecte.

Cu privire la primul aspect

23. Prin intermediul primului aspect, Yoshida susține că Tribunalul, prin faptul că nu a examinat dacă, în speță, cauza nulității invocate exista pentru toate produsele vizate de mărcile contestate, a încălcat articolul 52 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

24. Reamintim că, potrivit unei jurisprudențe constante, aspectul dacă o marcă se încadrează sau nu se încadrează într-unul dintre motivele de refuz sau de nulitate prevăzute la articolul 7 din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie apreciat *in concreto* în raport cu produsele sau serviciile în cauză [10]. În plus, articolul 52 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 prevede că, în ipoteza în care cauza de nulitate nu există decât pentru o parte dintre produse sau servicii, declararea nulității acoperă numai produsele sau serviciile respective [11].

25. Pe de o parte, rezultă că examinarea motivelor de nulitate de către EUIPO trebuie să poarte asupra fiecăruia dintre produsele sau serviciile vizate de marcă. Pe de altă parte, decizia EUIPO prin care se face aplicarea unui astfel de motiv trebuie, în principiu, să fie motivată pentru fiecare dintre respectivele produse sau servicii [12].

26. În speță, este cert că deciziile în litigiu rețin existența cauzei de nulitate vizate la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009 pentru ansamblul produselor vizate de mărcile în cauză.

27. În plus, observăm că, în primă instanță, Yoshida nu ridicase niciun motiv întemeiat pe încălcarea articolului 52 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 de către camera de recurs și niciun motiv întemeiat pe motivarea insuficientă a deciziilor în litigiu cu privire la acest aspect.

28. În consecință, motivul invocat de Yoshida în stadiul recursului trebuie înțeles în sensul că i se reproșează Tribunalului că nu a ridicat – din oficiu - pretinsa omisiune a camerei de recurs a EUIPO de a examina cauza de nulitate în raport cu ansamblul produselor în cauză și de a motiva corespunzător cerințelor legale deciziile sale cu privire la acest aspect.

29. Este necesar să se analizeze dacă un astfel de motiv care echivalează, în esență, cu a i se reproșa Tribunalului că a omis să ridice din oficiu un motiv, este admisibil în stadiul recursului.

10 — Hotărârea din 9 septembrie 2010, OHMI/Borco-Marken-Import Matthiesen (C-265/09 P, EU:C:2010:508, punctul 35 și jurisprudența citată).

11 — O dispoziție similară este prevăzută la articolul 13 din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25) (fostul articol 13 din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

12 — A se vedea, în acest sens, privind articolul 13 din Directiva 89/104, Hotărârea din 15 februarie 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, punctul 34), și, privind Regulamentul nr. 207/2009, Ordonanța din 18 martie 2010, CFCMCEE/OAPI (C-282/09 P, EU:C:2010:153, punctele 37-41).

– *Cu privire la admisibilitate*

30. Observăm că reiese dintr-o jurisprudență constantă că nu i se poate reproșa Tribunalului că nu s-a pronunțat cu privire la un motiv care nu a fost invocat [13].

31. Aplicarea acestui principiu creează dificultăți atunci când este vorba despre motivele din oficiu.

32. S-ar putea susține că, din moment ce judecătorul de primă instanță poate sau chiar trebuie să invoce din oficiu un motiv, comite el însuși, în cazul în care omite să facă acest lucru, o eroare de drept care poate fi sancționată de Curte în cadrul recursului. Această abordare poate explica motivul pentru care, uneori, Curtea acceptă să examineze un astfel de motiv în stadiul recursului [14].

33. Cu toate acestea, dintr-o precizare făcută în cadrul jurisprudenței mai recente reiese că motivul de recurs întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi omis să controleze din oficiu motivarea deciziei a cărei anulare se solicită este inadmisibil atunci când se referă la aspecte care nu au fost evocate în fața acestuia.

34. Astfel, Curtea a respins ca inadmisibil un motiv întemeiat pe pretinsa omisiune a Tribunalului de a sancționa motivarea insuficientă a unei asemenea decizii, cu privire la aspecte care nu fuseseră ridicate în mod expres de recurent în cadrul acțiunii sale în fața Tribunalului [15].

35. Considerăm că această limitare aplicabilă motivelor de recurs este justificată pe deplin de principiile care stau la baza procesului în recurs în fața Curții. Astfel, în cadrul unui recurs, competența Curții este, în principiu, limitată la aprecierea soluției legale pronunțate cu privire la motivele dezbătute în fața instanțelor de fond [16]. Examinarea temeiniciei aprecierilor contestate implică în mod necesar verificarea caracterului suficient al motivelor deciziei a cărei anulare se solicită în fața Tribunalului. Cu toate acestea, ar fi excesiv să se pretindă acestuia din urmă să controleze din oficiu motivarea unei asemenea decizii cu privire la aspecte care nu au fost evocate în fața sa [17].

36. Rezultă că un motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul nu a sancționat din oficiu o încălcare a obligației de motivare din partea organului care este autorul actului, cu privire la aspecte care nu fuseseră ridicate în mod expres în fața Tribunalului, este inadmisibil în stadiul recursului.

37. În opinia noastră, această abordare se aplică și în cazul contenciosului mărcilor.

38. Mai concret, în ceea ce privește aplicarea de către EUIPO și de către Tribunal a articolului 52 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, un recurs nu poate purta asupra aspectului dacă decizia camerei de recurs este motivată suficient cu privire la o parte dintre produse sau servicii în cazul în care recurentul nu a ridicat în mod explicit acest aspect în fața Tribunalului.

39. În această privință, nu este suficient ca recurentul să fi contestat, la modul general, aplicabilitatea motivului de refuz sau de nulitate pentru ansamblul produselor sau al serviciilor în cauză. Pentru a putea argumenta inaplicabilitatea unui astfel de motiv numai pentru o parte dintre aceste produse sau aceste servicii, el trebuie să fi făcut acest lucru în mod explicit în cursul procedurii în fața Tribunalului.

13 — A se vedea în acest sens în special Hotărârea din 8 decembrie 2011, Chalkor/Comisia (C-386/10 P, EU:C:2011:815, punctul 70), și Hotărârea din 22 octombrie 2015, AC-Treuhand/Comisia (C-194/14 P, EU:C:2015:717, punctul 55).

14 — A se vedea Ordonanța din 9 februarie 2012, Deutsche Bahn/OAPI (C-45/11 P, nepublicată, EU:C:2012:69, punctul 61), și Hotărârea din 19 iunie 2014, FLS Plast/Comisia (C-243/12 P, EU:C:2014:2006, punctul 48), în care Curtea a decis că, pe bună dreptate, Tribunalul nu a ridicat din oficiu un motiv întemeiat pe motivarea deciziei a cărei anulare i se solicita.

15 — Hotărârea din 26 noiembrie 2013, Gascogne Sack Deutschland/Comisia (C-40/12 P, EU:C:2013:768, punctele 46-55 și 61-64), și Hotărârea din 17 septembrie 2015, Total/Comisia (C-597/13 P, EU:C:2015:613, punctele 21 și 22).

16 — Hotărârea din 26 noiembrie 2013, Gascogne Sack Deutschland/Comisia (C-40/12 P, EU:C:2013:768, punctul 52). A se vedea de asemenea Concluziile avocatului general Wahl prezentate în cauza Total/Comisia (C-597/13 P, EU:C:2015:207, punctele 118-128).

17 — A se vedea Concluziile avocatului general Wahl prezentate în cauza Total/Comisia (C-597/13 P, EU:C:2015:207, punctele 118-128).

40. Această soluție poate fi dedusă din jurisprudența noastră. Astfel, Curtea a statuat deja că, în măsura în care decizia EUIPO menționa fără echivoc că motivul de refuz era opozabil tuturor produselor în cauză, îi revenea reclamantului sarcina de a identifica, în cadrul acțiunii sale în fața Tribunalului având ca obiect anularea deciziei respective, produsele cărora, în opinia sa, nu li se putea aplica acest motiv de refuz sau de a contesta că produsele vizate alcătuiau o categorie omogenă [18].

41. În speță, în cadrul acțiunii sale în fața Tribunalului, Yoshida s-a limitat să conteste aplicarea cauzei de nulitate la modul general și nu a menționat în mod specific aplicarea acesteia pentru o anumită parte a produselor în cauză, și anume „pietre de ascuțit și suporturi pentru pietre de ascuțit”, „ustensile și recipiente de menaj sau de bucătărie” și „blocuri pentru cuțite”.

42. În consecință, în stadiul recursului, Yoshida nu poate reproșa Tribunalului că nu a examinat acest aspect din oficiu și nici că a omis să sancționeze o pretinsă nemotivare a deciziilor în litigiu cu privire la acest aspect.

43. În opinia noastră, situația ar fi diferită în ipoteza în care nu camera de recurs, ci Tribunalul ar fi fost cel care ar fi constatat pentru prima oară existența unui motiv de nulitate pentru aceste produse [19]. Astfel, în această ipoteză, insuficiența motivării hotărârii Tribunalului, din perspectiva articolului 52 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, ar putea fi invocată în mod valabil în stadiul recursului [20].

44. Totuși, nu aceasta este situația în speță, dat fiind că Tribunalul s-a mărginit la a confirma deciziile camerei de recurs a EUIPO prin care s-a declarat nulitatea mărcilor Yoshida pentru ansamblul produselor în cauză.

45. În opinia noastră, primul aspect al prezentului motiv este, așadar, inadmisibil.

– Cu titlu subsidiar, cu privire la fond

46. Chiar dacă Curtea ar aprecia că prezentul aspect al celui de al doilea motiv este admisibil, considerăm că acesta este, în orice caz, nefondat.

47. În primul rând, dorim să amintim că, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea trebuie să menționeze, în mod clar și neechivoc, raționamentul instituției care este autorul actului, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să cunoască justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cu toate acestea, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care chestiunea dacă motivarea unui act este suficientă trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare a acestuia, ci și în raport cu contextul său și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă [21].

18 — Ordonanța din 11 decembrie 2014, FTI Touristik/OAPI (C-253/14 P, nepublicată, EU:C:2014:2445, punctul 49). Arătăm că, în această cauză, recurenta contestase în fața Tribunalului aplicabilitatea motivului de refuz pentru o parte dintre produse și servicii, dar nu dezvoltase suficient acest argument. În consecință, motivul de recurs în cauză nu a fost respins ca inadmisibil, ci ca vădit nefondat.

19 — Remarcăm că Tribunalul se bucură de puterea de reformare a deciziei camerei de recurs a EUIPO în temeiul articolului 65 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

20 — A se vedea, pentru o astfel de situație, în cadrul examinării unui motiv relativ de refuz, Hotărârea din 17 octombrie 2013, Isdin/Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, punctele 28 și 29).

21 — Hotărârea din 21 octombrie 2004, KWS Saat/OAPI (C-447/02 P, EU:C:2004:649, punctul 65).

48. Curtea a statuat deja că autoritatea competentă, atunci când respinge înregistrarea unei mărci, are obligația de a menționa în decizia sa concluzia la care a ajuns pentru fiecare dintre produsele și serviciile vizate. Totuși, dacă este invocat același motiv de refuz sau de nulitate pentru o categorie sau pentru un grup de produse sau de servicii, autoritatea competentă se poate limita la o motivare globală pentru toate produsele sau serviciile respective [22].

49. Această facultate a autorității competente în materie de mărci ține seama de faptul că cererile de înregistrare privesc adesea un număr mare de produse sau de servicii [23].

50. Curtea a adoptat aceeași abordare în ceea ce privește examinarea de către EUIPO a motivelor de refuz sau de nulitate [24].

51. Pentru a nu aduce atingere dreptului la un control jurisdicțional efectiv, facultatea de a proceda la o motivare globală pentru toate produsele sau serviciile în cauză se extinde numai asupra produselor și serviciilor care prezintă între ele o legătură suficient de directă și de concretă încât să formeze o categorie sau un grup de produse sau de servicii de o omogenitate suficientă [25].

52. Considerăm că această condiție este pe deplin întrunită în speță.

53. Remarcăm că produsele vizate de mărcile în litigiu, și anume „tacâmuri, foarfeci, cuțite, furculițe, linguri, pietre de ascuțit, suporturi pentru pietre de ascuțit, oțeluri de ascuțit, pensete pentru oase de pește” și „ustensile și recipiente de menaj sau de bucătărie (care nu sunt nici din metale prețioase și nici placate cu acestea), mixere, spatule pentru bucătărie, blocuri pentru cuțite, cupe pentru tarte, cupe pentru prăjituri” sunt toate ustensile de bucătărie [26].

54. În opinia noastră, aceste produse formează un grup suficient de omogen în vederea examinării cauzei de nulitate invocate.

55. În acest sens, din motivele deciziilor în litigiu [27] reiese că semnele contestate reprezintă mânere ale produselor pentru care s-a solicitat înregistrarea. Acest raționament se întemeiază pe premisa că toate produsele în cauză, și anume diversele ustensile de bucătărie, pot fi prevăzute cu un mâner.

56. Astfel, în opinia noastră, camera de recurs a indicat, corespunzător cerințelor legale, motivele pentru care există o legătură între produsele în cauză și care justifică examinarea lor concomitentă. Motivele deciziilor atacate, desigur laconice, sunt coerente și permit Yoshida să înțeleagă raționamentul camerei de recurs a EUIPO prin raportare la ansamblul produselor în cauză, iar Tribunalului să controleze acest raționament.

22 — Hotărârea din 15 februarie 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, punctul 38).

23 — Concluziile avocatului general Sharpston prezentate în cauza BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2006:450, punctele 42 și 43).

24 — A se vedea Ordonanța din 6 februarie 2009, MPDV Mikrolab/OAPI (C-17/08 P, nepublicată, EU:C:2009:64, punctul 34), Ordonanța din 9 decembrie 2009, Prana Haus/OAPI (C 494/08 P, nepublicată, EU:C:2009:759, punctul 46), Ordonanța din 18 martie 2010, CFCMCEE/OAPI (C-282/09 P, EU:C:2010:153, punctele 37 și 38), precum și Ordonanța din 21 martie 2012, Fidelio/OAPI (C-87/11 P, nepublicată, EU:C:2012:154, punctul 43), Hotărârea din 17 octombrie 2013, Isdin/Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, punctul 27), precum și jurisprudența abundentă a Tribunalului, în special Hotărârea din 27 aprilie 2016, Niagara Bottling/EUIPO (NIAGARA) (T-89/15, nepublicată, EU:T:2016:244, punctul 31), și Hotărârea din 12 mai 2016, Zuffa/EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), (T-590/14, nepublicată, EU:T:2016:295, punctul 26).

25 — A se vedea în acest sens Hotărârea din 15 februarie 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, punctul 36), și Ordonanța din 18 martie 2010, CFCMCEE/OAPI (C-282/09 P, EU:C:2010:153, punctul 40), precum și jurisprudența abundentă a Tribunalului, în special Hotărârea din 2 aprilie 2009, Zuffa/OAPI (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-118/06, EU:T:2009:100, punctul 28), și Hotărârea din 16 octombrie 2014, Larrañaga Otaño/OAPI (GRAPHENE) (T-458/13, EU:T:2014:891, punctul 26).

26 — Faptul că produsele sunt încadrate în două clase diferite, și anume clasa 8 și clasa 21, astfel cum a subliniat Yoshida în recursul său, este lipsit de relevanță, clasificarea din cadrul Aranjamentului de la Nisa fiind efectuată în scopuri pur administrative.

27 — A se vedea punctele 30, 34-36 și 40 din deciziile în litigiu.

57. Este necesar să se distingă chestiunea motivării de cea privind temeinicia deciziilor menționate [28]. Obligația de motivare este îndeplinită, din moment ce rezultă, din motivele clare și coerente ale acestora, că camera de recurs a estimat că toate produsele în cauză alcătuiesc un grup omogen deoarece au o caracteristică comună. Aspectul dacă camera de recurs a considerat, în mod eronat, astfel cum susține recurenta, că toate produsele aveau această caracteristică comună ține de temeinicia deciziilor în litigiu respective.

58. În această privință, argumentul Yoshida, potrivit căruia anumite produse în cauză nu sunt prevăzute cu un mâner, urmărește, în realitate, să repună în discuție temeinicia raționamentului camerei de recurs cu privire la un aspect nou, care nu a fost evocat în fața Tribunalului și care privește, în cele din urmă, un element de fapt. Prin urmare, acest argument este inadmisibil în stadiul recursului.

59. În orice caz, acest argument nu este dezvoltat într-un mod convingător. Pe de o parte, în ceea ce privește „pietrele de ascuțit” sau „ustensilele și recipientele de menaj sau de bucătărie” care includ cratițe sau oale, Yoshida nu explică de ce aceste produse nu ar putea fi prevăzute cu un mâner.

60. Pe de altă parte, în ceea ce privește „suporturile pentru pietre de ascuțit” și „blocurile pentru cuțite”, astfel cum observă în mod corect EUIPO, este vorba despre produse care nu se utilizează în mod autonom, spre deosebire de manipularea pietrelor de ascuțit sau a cuțitelor, și care nu pot forma, prin urmare, o categorie sau un grup de produse distincte în scopul examinării motivelor de refuz sau de nulitate. În sfârșit, chiar presupunând că „blocurile pentru cuțite” pot fi considerate un grup de produse diferit de cel al „cuțitelor”, s-ar impune o soluție comună, în orice caz [29].

61. Pentru ansamblul acestor motive, considerăm că primul aspect al celui de al doilea motiv de recurs este inadmisibil sau, în orice caz, nefondat.

Cu privire la cel de al doilea aspect

62. Yoshida susține că raționamentul urmat de Tribunal nu se poate aplica unora dintre produsele în cauză, și anume celor care nu sunt prevăzute cu mâner.

63. Observăm că controlul respectării obligației de motivare de Tribunal trebuie să fie diferențiat de legalitatea pe fond a hotărârii atacate [30]. Or, în speță, deși invocă o pretinsă nelegalitate care viciază raționamentul hotărârii atacate, Yoshida contestă, în realitate, temeinicia constatărilor factuale reținute de Tribunal, care nu sunt supuse controlului în stadiul recursului [31].

64. În opinia noastră, și cel de al doilea aspect al prezentului motiv este, așadar, inadmisibil.

Concluzie

65. Având în vedere cele ce precedă, propunem Curții să respingă al doilea motiv al recursului ca inadmisibil sau, în orice caz, ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.

28 — A se vedea Hotărârea din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, punctul 67).

29 — Tribunalul a decis în mod constant că, atunci când utilizarea comună a două categorii de produse este impusă sau cel puțin implicată de caracteristicile lor intrinseci, camera de recurs le poate aplica o soluție comună. A se vedea Hotărârea din 2 decembrie 2008, Ford Motor/OAPI (FUN) (T-67/07, EU:T:2008:542, punctul 44), și Hotărârea din 8 septembrie 2010, Wilfer/OAPI (Reprezentarea unui cap de chitară) (T-458/08, nepublicată, EU:T:2010:358, punctul 66).

30 — A se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, punctul 67), și Concluziile avocatului general Léger prezentate în cauza Belgia/Comisia (C-197/99 P, EU:C:2001:658, punctele 39 și 40).

31 — Curtea a constatat deja inadmisibilitatea unui motiv de recurs întemeiat pe faptul că categoria de produse și de servicii în cauză, reținută pentru examinarea unui motiv absolut de refuz, nu constituia o categorie omogenă. A se vedea Ordonanța din 7 iulie 2011, MPDV Mikrolab/OAPI (C-536/10 P, nepublicată, EU:C:2011:469, punctele 34 și 38).